

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Sacerdos Aut Sanctus Aut Reprobus

Dufrène, Maximilian

Augustæ Vindelicorum, 1743

Consideratio 5. Iidem temporalia curantes appenduntur in statera.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60483](#)

rectitudo, species & pulchritudo tua : haec eadem magnifica & minimè vulgaris sanctificatio tua. Cor rectum, quis te non suscipiat ! cor pravum & dolosum Sacerdotis hypocritæ, quis te non horreat ! Cor mundum crea in me Deus, & spiritum rectum innova in visceribus meis !

Actibus voluntatis ulterius insistitur per incensa desideria, & seriam voluntatem vita ferventis

DIES TERTIA.

Consideratio V.

Sacerdos fervens & tepidus temporalia curantes observantur.

PRior sanctam temporalium curam gerit, & ob fines sanctos : posterior malè, ob fines malos & inordinatos œconomiam regit. Pecuniarum contemptu primus adiscat, & facit mirabilia in vita sua : destruit alter, & vitam scelestam ducit.

Pundum I.

Sanctè, ob fines sanctos rem domesticam curat sacerdos fervens.

ORdine congruo & tempore opportuno rem domesticam curat fervens Sacerdos : horas diei meliores, videlicet matutinas, DEO, perfectioni propriæ, sacrisque studiis plerumque consecrat : pomridianæ

ridianæ sequiores temporalibus addicuntur. Ordinatè laborem hunc suscipit absque affectu inordinato : diligenter annotat, quæ sunt scripto mandanda. Accuratus cæteroquin, non sordidus maximè cavet, ne in adeò delicate cuiquam offendiculum ponat, suumque ministerium reddat contemptibile, aut infructuosum. Quare animo sublimi transitoria hæc spernens, eò usque tantum curam illorum admittit, quousque DEI honor & animarum salus id exigit. Singulari prudentia sibi opus esse intelligit, ne vel per defectum hic peccet, aut per excessum : ut neque prodigus sit, neque avarus, sed genuinum virtutis medium feliciter attingat. Hinc damnis & jaçturi, quas impedire non potuit, nunquam inordinate affligitur, uti nec bono rei domesticæ statu inordinate lætatur. Gratias DEO semper agens, plenè fudit, séque committit illius providentiæ gubernandum.

2. Fine optimo rem domesticam iterum curat fervens Sacerdos, ut egenos adjuvet, templi condecentem ornatum promoveat, DEI gloriæ & animarum bono ubique consulat, seu vivus, seu mortuus. Qua quidem ratione Apostolorum gloriosus imitator illud consequitur, ut in ipsum quoque cadat illud sapientis : (a) *Beatus vir, qui inventus est sine macula, & qui post aurum non abiit, nec speravit in pecunia theauris. Quis est hic, & laudabimus eum? fecit enim mirabilia in vita sua.* Et hac quidem adeò sancta tem-

G 4

pora-

(a) Eccli. 31.

poralium cura omnem à DEO benedictionem
consequitur, atque in hominum quoque me-
moria æternum vivet: *In memoria æterna erit ju-
stus. Psal. III.*

Punctum II.

*Sacerdos tepidus rei domesticæ præ-
posterus curator.*

Curarum partem præcipuam Sacerdos
tepidus rei domesticæ impendit: pe-
cunias corradit: stabulis, horreis, bo-
bus, equis invigilat, cum sæcularium scandalis,
stomacho, & non minùs propriæ personæ,
quam Sacerdotalis ministerii contemptu. Ni-
hil revera contemptibilius esse potest avaro,
& temporalibus immerso Clerico; nam si (*a*)
avaro nihil scelitus juxta Sapientem, licet fue-
rit sæcularis, quid de Sacerdote hujus crimi-
nis reo dicendum erit? Judas Apostolus & Sa-
cerdos avarus ad ipsum deicidium, inter sce-
lera maximum, pecuniæ amore impulsus est,
in desperationis barathrum postea delapsus.
Judæ proditoris avari fratrem ac socium se
profitetur Sacerdos rei domesticæ curator
præposterus, cuius animum graphicè depingit
Chrysostomus his verbis: (*b*) „Si volueris
„animam hominis aurum amantis intueri,
„invenies eam ut vestimentum à decem
„millibus vermium corrosum, perforatum
„undique à sollicitudinibus, & à peccatis pu-
„trefactum, & æragine plenum.

(*a*) *Eccles. 10.* (*b*) *Hom. 27, in Matt.*

Sed non modò animam circumfert Sacerdos ex tepido avarus pessimè affectam, verùm & istud accedit grande malum, quòd fructum facere non possit. Quomodo enim fructum faciet, qui ob tenacitatem ac sorditatem ubique est exosus? Qui DEum faventem habebit, qui Mammonæ turpiter servit? Namque aurum tenus in hæc temporalia demersus, DEI, salutis propriæ, & alienæ prorsus obliviscitur: primæ evigilantis cogitationes mox œconomiam spectant: occurunt eadem sub sacro, sub horis, sub studio, hominémque totum occupant cum gravissimo Sacerdotalium obligatio-
nū detimento. Unde verò tantum malum? JE-
su Christi (*a*) *divitias investigabiles miser* Sacerdos ignorat; hinc rerum sacrarum nausea, tepor, pecuniæ amor, & avaritia, quæ est idolorum servitus. Ex infelici hoc fonte prorumpunt mille impatientiæ, extirrationes, blasphemiae, rixæ, contentiones, & non rarò patentes iniustiæ. Sed ubi sic Sacerdotalis sanctitas Sacerdoti ad salutem necessaria?

2. Fines, quos sibi præfigit, non minùs pesimi sunt. Corporis & comodorum cura, mensa opipara, rerum affluentia sollicitum perpetuò habet: pauperibus ægrè admodum & parcè subvenit: templum, cui præest, & unde vivit, negligit, vel aurum coacervâsle contentus, vel ad ingratos hæredes illud denique transmissurus, nullo suo, aut Ecclesiæ, vel animarum commodo. Hinc denique prodit animalis homo, qui non sapit ea, quæ (*a*) Ephes. 3. 8.

G 5

sunt

sunt spiritūs: homo terrenus, sensualis, voluptuosus, mundanus, ad sacrosancta Mysteria tractanda ineptus, & Sacerdotalis ministerii sublimitate indignus. Quid ego nunc? Utrum ex duobus imitari præstat? Num placet sancta prioris Oeconomia, vel detestanda posterioris avaritia?

MEDITATIO V.

*Sacerdos fervens, dilectus IESU
Christi discipulus, minister fidelis, frater, amicus. . .
Sacerdos tepidus, Judas, fur, proditor, latro,
deicida.*

Pralud. 1. Effingimus animō speciem longē præstantissimam Sacerdotis fervidi & sancti, qui sub umbra IESU Christi crucifixi suaviter quiescens, hæc ab illo verba solatii plena meretur audire: (a) *Super ipsum efflorebit sanctificatio mea.* Tepidi quoque speciem longē teterrimam efformamus, quem catenis validissimis constrictum ludibundi dæmones tenent.

Pralud. 2. Evcharistice IESU, trahe me post te: in odorem curremus unguentorum tuorum. Sanctifica nos in veritate, fons Sanctitatis! de inimicis nostris libera nos DEUS noster!

(a) *Psal. 139.*

Pun-